

කලාපීය ප්‍රේක්ෂක ඇසින්

ප්‍රේක්ෂක ඇසින්

ආචාර්ය විද්‍යානි මනතුංග

කන්නසා පුවරු වාසී ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට කලාතුරකින් හිමිවන සිංහල වේදිකා නාට්‍යයක් බැඳීමට පසුගිය ජූලි 26 වනදා අප වේදිකාව ඉදිරියට අනුප්‍රාප්තයේ හේතු දෙකක් සිසාවෙහි. මුල්ම හේතුව එහි පරමාර්ථයයි. කළු ලෙසින් නාට්‍යය කන්නසාහි වේදිකා ගත කරන ලද්දේ කන්නසා විහාරයේ වෙහෙර ගොඩනැගීමේ අරමුදලට එහි ලාභය බැරකිරීමේ අරමුණෙනි. අතික ගම් කුමන ආකාරයේ නාට්‍ය නිර්මාණයක් තුළ වුවද ප්‍රේක්ෂකයන් පිහිටන රටකයක් ඉදිරිපත් කිරීමට හැකි නම් නිලී පිටියක් පැමිණා සිටින බවට වුව විශ්වාසයයි. වේදිකාවේ නිරය කළයෙත් දිගතවීමත් පළමුවෙන්ම මතුකරවූයේ වර්තමාන ලාංකීය ජනතාවගේ ගැලවීම මගයි. පූජා කුමමයි. එය පසුබිම් කරගෙන මාදුම් මල්වත්ත නම් සම්මානගීය නිලිය විය. මා ඇසට වේදිකාව මත වුවද පළමුවන වාරය මෙය වුවත් කතාවේ ප්‍රධාන ම සහ එක ම කාර්යාල කුමනාව ඇස අවසානය දක්වාම කරගෙන ගියේ ඇසේ රටක දක්ෂතාවය පිළිබඳව ඇතිකරගෙන තිබූ බලාපොරොත්තු මොහොතකට හෝ බිඳහෙරා දමාය. ඇස මෙතෙක් නිර්මාණය නා ප්‍රතිර්මාණය කර තිබෙන වර්තමාන සසඳන කළ අතිශයෝක්තම වර්තමාන මෙහි ඇසට නොවීය. නමුත් එය කතාවේ පිටියට අතිශයෝක්ත වැදගත් වර්තමාන විය. ඇස වේදිකාව මත වේදිකාසී ගමන් නිර්මාණය කළේ බොහෝ විට නොදැකින පස නොකනක සරල පැහැයේ පිටින කරගත් බුද්ධිමත් ප්‍රේක්ෂක ජනතාවයි.

කතාවට අනුව පූජා පක්ෂයන්, පෂ්ඨිකයන්ගේ බන් පටන් තම සුතකම් පාච්ඡාදන කළ ඇස සිය හෘද සාක්ෂියට එකතව ක්‍රියා කරන්නීය. ඇසට අතීතය මතය. ඒ නිසාම අනාගත ලොවට දැනට පුළුල් මාතෘත්වයේ බලාපොරොත්තුව සිය දැනට ගුලිකරගැනීමට තරම් ආත්මයෝග්‍යයක් ඇසට විය. මල්-මල්-මා...ල් ලෙසින් වේදිකාවේ වර්තමාන නා-ත්තාද පුත් ඇසේ කටහඬ අතිශයෝක්තමක නොවෙතයි. මතුපිටින් පෙනෙන වර්තමාන තුළින් අතිශයෝක්තමක ලෙසට ප්‍රේක්ෂක හඳුන්වා තුළ සංවේදීවම නැමති කුලාව දෝලනය කළබව ඇසටත් නොදන්නාවා විය හැකිය.

ඊළගට ප්‍රේක්ෂකයාට හමුවන්නේ හඬකමට ද, වේදනීරූපණයට ද එකලෙසින් පුපුරාට වසන්න විටට්ටිවී ගම් නැවතිය. කතාවේ වේදනීරූපණය මතු අතිනි. මතු වඩා දක්ෂ රටකයට ද, වේදන-රූපණයට දැඩි කෙහෙතුව විනිශ්චයක් දිය නොහැකිය. කතාවේ පෂ්ඨිකයාගේ වර්තමාන වේදනීරූපණය මතු කර ඇති ආකාරය කොතරම් සාර්ථක ද කිවහොත් මෙන් කුඩා දියකිය එම වර්තමාන නිරූපණය කළේ මනල්ලෙකු නොව විය සා විනි ගණනක තරුණයෙක් යැයි දැනගත් විට ඉමහත් පුළුඹයට පත්විය. මෙම අසාහය නවතා හේ පුළු නිර්දේ රටක අපට මතක ඇත. සෞඛ්‍යයා හි මුදලාලි මෙන්ම එතරම් නොද නොවම මතුගේ සමහරක් වර්ත අතිහවා අපේ හඳුන්වා වලට මතු සම්පන්නයේ මතු තුළ පිටිගත් මතුකරවූයේ පුළුදු නිසාවෙනි. මෙහි එක මතුගේ වර්තය එනම් පුපුරාගොනා අවසාන පුද්ගලයෙකි. දෙවියන් දෙවොල හැරදා නොසිටියේ දැනගත් කළ පුපුරාගොනා එක බැතිමතුන් රටටත්තට මතු කළබවින්ගේ නැත. නමුත් ඒ අවසානවලට පැවැත්මක් නැත. පුපුරාගොනා පුපුරාගොනා පමණක් නොවන්නේ එබැවෙනි. මතු සමයට සමාප-

ආගමික විප්ලවයේ රටතුල වන බිඳවැටීම පිළිබිඹු කරයි.

කතාවේ පෂ්ඨිකයාගේ යතාගේත් වර්තයට පිටි-සෝගේත් එකම නවවෙයි. පෂ්ඨිකයාගේ කවේ ඇත්තේ එකම එක දැකයි. මළුවට ම ඇඳුන කපු කොණකියත්, පවුපැන ලෝකු කමියත්, අද්ද අද්දා කරන ගමනත්, මුවගත් කම් නායකයන් මතු වියත් පැඩියෙක් බව පෙන්වයි. රැලිවැටුණු තලදිගලයට යටින් ඇති කන්නසාය මුත් මළ බුරුදුකරමින් මතු දුරුවෙයි. නමුත් මතුට පෙනෙන දුරක් නැත. වරින් වර සාපු කටහසට දුර්භාගයදී, එහෙත්

හෝ මතුගේ වර්ත පිළිබිඹුව නැතිවීමට මතුගේ නාමය ම මිය වෙනත් නාමයක් හෝ නාම විශේෂණයක් යොදාගැනීම අවැසිවිය හැකිය. මෙන් විශ්වාසයයි.

ඉහතකී සෑම වර්තයක් සමගම කතාව විකාශනය වෙතදී නිරයට පිටුපසින් ප්‍රේක්ෂකයා බලාපොරොත්තුව සිටි තවත් ප්‍රවීණ වර්තයක් ප්‍රමා-දාවමින් තිබිණි. එම වර්තයේ අවකාශයක් සමග ම භාෂාමය පෙරළි රැසකත්, යුග රැසකත් වෙනසකට මුහුණදෙන්නට ප්‍රේක්ෂකයාට සිදුවිය. මතු ගාග හෝත්‍රික මනිසුන්ගේ මහරජුයි. ඒ ජනක කුමුකගේ නැමති දක්ෂතා පුරුෂ නවවෙයි. ඉතා වතුර ලෙස පැරණි සෙල්ලිපි හා බැඳුණු යුගයේ භාෂාවක සිට යුගයේ යුගය පරිණාම වෙමින් හුරුපුරුදු අක්ෂරමාලාවක් හා බැඳුණු සිංහල ද, ඉන් නොනැවති නුතන සමාජ පරිහානියෙන් පරිණාමය වුවාක් යැයි හැඟෙන බසකටද යොමුවීමත් මතු කළ බස් හරඹා කතාව නැවත නවන්නට යොමුකරන පුළු.

කලාකරුවන් සමග මෙන් ගලාගිය කතාවක රැලි අත්පොළයක් දී ගෙදර පැමිණෙන නාට්‍ය රාමුවෙන් මෙය මිළනක් යැයි ඉතිහාස ද එහි විය.

බැවින් නාට්‍යයේ හරයට එය බාධාවක් නොවේ.

ජනකගේ අවකාශයක් සමග නාට්‍යයේ ඉදිරියට එන්නේ නිර්මාණකරුවායි. පුපුරාගොනා, පෂ්ඨිකයා හෝ වේදිකාසී වෙත මුහුණින් කළු ලෙසින් දැනුම්දෙන නැමට්ටිකම ජනක ලෙසට කතාක-රන්නේ තම තමන්ගේම හෘද සාක්ෂියයි.

මෙතෙක් මා දැක තිබූ නැම නිර්මාණකරු පාහේ වූයේ කතාවට, වර්තයට උචිත ලෙස කලාකරුවා මනාව භාෂාව හසුරුවන නැමයි. එසේ නොව කලාකරුවාට ද නිර්මාණයට ද ඉදිරියෙන් සමත් භාෂාව විසින් නිර්මාණය වෙනෙයවන අපූර්වත්වය මෙම නාට්‍යය තුළ පිළිබිඹු වූයේ විශ්මිත ලෙසයි. ප්‍රේක්ෂකයා යුග ගණනාවක ඉදිරියට යන ආප-සට ගෙනයාම සඳහා සේනා සාධාරීතාවයක්, අඩු තරමේ නිර්මාණයක් ඇතිවන්නේ නොවේ. තත්පර ගණනින් මනා පසුකළ ඇවි වැසී අලුත් වේදිකා කල නිර්මාණය කරවූයේ ජනක ගේ කටහඬයි. වලක් පෙළයි. නිර්මාණයේ අනන්‍යතාවය මුවගත් කරන මෙවලමක් කලාකරුවා විසින් භාෂාව නැමති දේශීය සම්පතම උපයෝගීකරගෙන ගොඩනගා ගෙන ඇති අයුරු කලිය.

බස බිඳෙන සුඵල. වෂ්ඨියෙකුගේ එසේත් නැතිවම නුතන දේශපාලන බිඳවැටෙනකුගේ නැවත අතිශය පෂ්ඨිකයාට තැනක් නැත. මිලප ආදාසය හඳුනා විසිකරනවා පමණක් නොව ඉතිහාසයේ පෂ්ඨිකයා වෙරී මනින් ආවේදනගේත් බවට ද පත්වෙයි. පුළුල් ඇරුගම තරුණ නවවෙයි වර්තය තුළ අලුත් නවවකු නොව දැකපුරුදු පුපුරුදු නැවෙකු ම හැකි. ඒ මතු කලින් දැක පුරුදු නිසාවෙන් නොවේ. මතු තුළ වන සුවිශේෂී රටක කුසලතාවය නිසා-වෙයි.

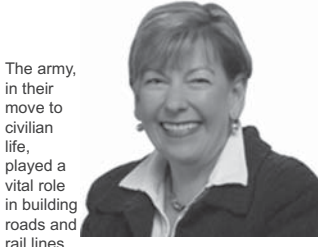
ආරම්භයේ දී ජනක භාවිතාකරන බොහොමයක් භාෂා අපට වැටහෙන්නේ නැත. ඒවා මෙවන් භාෂා යැයි ප්‍රේක්ෂකයා දැනගන්නේ නාට්‍ය අවසානයේ ශ්‍රියාත්ත එසේ කියන බැවිනි. ජනක ගම් ඒවා බොහෝ හැඟීමබරව ප්‍රකාශකරයි. එය එසේ ප්‍රේක්ෂකයාට නොවැටගිය යුගයක් බව නැතිමු. මන්ද වේදිකාව මත අතිකුත් නම් කිලියන් ද ඒවා නොවැටහෙන බවම හඟවන බැවිනි. එහිදී ප්‍රේක්ෂකයා හුදකලා නොවන

විකෘතිකරණය වන යුගයක මතුගේ ආදර්ශය විකෘතිකරණය සැලකිය යුතුයි. දැරුවාට රක්ෂිතයකි. මේ සියලු නම් කිලියන් වේදිකාවෙන් ඉවත දී පෙන්වූයේ පුළුල් නිගන පුළු හැඳුනාගත් බවයි. ඒ නැත සටහනින්ම ලිපිය අවසන් කළයුතුයයි මට සිහි. මවේ නිගනමානී කම මබට ආහරණයයි. මට එය මබ ගත ආබවටදීටත් කරුණයි.

Liz Beattie MP Visits Sri Lanka

By Sirima Wadasinghe

In May 2009, shortly after the end of the war, Liz Beattie MP, let a delegation to Sri Lanka. This, Year, 2014, in January Liz led another delegation and had reported on how quickly and efficiently the authorities have handled the re-structure and settlement of the people.

The army, in their move to civilian life, played a vital role in building roads and rail lines. Among other venture, the President had opened a cancer hospital. The delegation also met with Mr. Namal Rajapaksha who had made a deep connection with the young people of Jaffna and was building leadership skills – one without hatred but with optimism. They also found the Trinl-ugal Policy an effective start to re-building.

"Whilst internationally there has been concern expressed about civil rights and the need for a war crimes investigation...." the government demonstrated and expressed a willingness to conduct investigation.

While on tour she met His Excellency, the President, Mr. Mahinda Rajapaksha, Professor Peiris among other government officials and agents. In the main, they toured Jaffna and Killanochi. They delegation hired a private bus and were free to travel anywhere they wished. They had an interpreter and an escort but no law enforcement personnel. Liz Beattie and her party stopped whenever and wherever they wanted and spoke to villagers on the way, they walked into shops and markets and experienced no restrictions as to whom they could speak to, and freely spoke to people on the streets. Most people wanted to get on with life and enjoyed the peace which enabled them to live a normal day to day life.

Throughout the visit their experience was that the government was determined and committed to rebuilding and restoring the standard of living and the ordinary people simply wanted to get on with building a better country and a life for themselves.

—Certainly on the issue of human rights the delegation neither saw or heard of any evidence either direct or anecdotal of abuse, intimidation or fear despite travelling independently and freely throughout the country.... —the delegation was encouraged by both the peace and magnitude of the reconstruction works underway across the country." Said Liz Beattie in a report compiled on her visit to Sri Lanka.

While there were remnants of war here and there, were also signs of rebuilding, re-settlement and reconciliation. The delegation found that there was some way to go in re-building war torn areas, people on the whole have houses, children went to school, life was better and the people were patient. They enjoyed the peace and the freedom and got on with life.